

[Ebba Strange]

Men der er noget, jeg godt vil slå en pæl igennem ved denne her lejlighed. Det er blevet nævnt af flere, senest af ministeren, og det er: Det vil få afsmittende virkning.

Jeg bliver nødt til at spørge: Har den midlertidige lov, vi har lavet, og den særlov, vi har lavet for folk, der er kommet herop fra Bosnien-Hercegovina, også afsmittende virkning, og skal den også gælde en lang række andre mennesker, der lever i lande, hvor der er borgerkrig? For det kunne jeg med lige så god ret spørge om, som om det, jeg foreslår, skulle have afsmittende virkning.

Jeg har selvfølgelig ligesom fru Dorte Bennedsen lagt mærke til, at to af tre sager er afgjort af et enigt nævn. Og når jeg så har sat mig til at studere, hvad forudsætningerne er for at kunne tage hensyn til militær unddragelse som asylgrund, så har jeg måttet skønne, at hvis der havde været tale om, at de skulle bruges til aktiv militærtjeneste, eller man vidste, at de ville få langvarige straffe, så havde de fået asyl, og det er derfor, jeg siger: O.k. men så er det dem, vi giver midlertidig opholdstilladelse og ikke asyl.

Fru Elisabeth Arnold sagde, at det er ulogisk at give asyl til dem, der ikke får asyl. Ja, det er det jo, og det startede jeg sådan set ikke bare min tale, men også min begrundelse med at sige. Jeg vil ikke gå ind og sætte spørgsmålstegn ved vores asylregler, og jeg vil ikke gå ind og få Folketinget til at pålægge nævnet noget. Det kan vi i øvrigt heller ikke. Det er også det, fru Birthe Rønn Hornbech siger, at så blander vi os i administrationen, og det må vi ikke, og det skal vi ikke. Det er præcis derfor, at jeg foreslår den midlertidige opholdstilladelse, for det kan vi i hvert fald, det har vi gjort før, så det ved vi at vi kan, og det er præcis derfor, at det var det, der var vores forslag.

Fru Elisabeth Arnold nævner de andre landes reaktioner og ser fortrøstningsfuldt på Sverige og Norge. Ja, jeg har altså lige remset de europæiske lande op, som ikke sender folk tilbage, og hvorfor jeg skulle have mere fortrøstning til Norge og Sverige, end jeg har til de andre lande, ved jeg ikke rigtig. Jeg holder mig altså til dem, som har den samme grundholdning til de her ting, som jeg har.

Mange af de bemærkninger, der kom fra regeringspartiernes ordførere, var de samme, så jeg skal ikke sige mere til det. Jeg skal bare

sige, at med hensyn til den dagsorden, der er foreslået af et flertal af partier, kan jeg tilslutte mig hvert eneste ord i den. Den kunne man have fået mig som medunderskriver af, hvis det ikke lige præcis havde været til denne her debat – i en hvilken som helst anden situation. Det er jo det, jeg selv går rundt og siger i verden: At vi har et godt asylsystem, når det drejer sig om at give individuelt asyl til forfulgte mennesker.

Denne her debat handlede imidlertid om noget andet. Den handlede om, hvorvidt ministeren ville overveje at give opholdstilladelse til folk, der flygtede fra militærtjeneste i Serbien og Montenegro, og det tager dagsordenen ikke stilling til. Den tager stilling til, at vi giver asyl på den måde, vi plejer at give asyl, og det vil sige, at nogle af militærnægterne får asyl, ikke fordi de er militærnægtere, men fordi der er andre grunde til, at de sikkert bliver forfulgt dernede, og andre får det ikke, så selv om det kan virke utrolig ulogisk – det er derfor, at det er vigtigt for mig at pointere det – så vil jeg anbefale min gruppe at stemme imod, selv om jeg er enig i hvert ord, der står, alene af den grund, at den falder helt ved siden af den debat, som SF har rejst i dag.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Jeg har kun en enkelt bemærkning til indenrigsministeren, og det er, at jeg sagde ikke, at man ville føre dem tilbage til krigen osv. Jeg sagde, at der er stor usikkerhed om, hvad der kan ske. Måske var der andre, der sagde det, som jeg blev citeret for. Men der er usikkerhed om, hvad der kan ske, og vi baserer vores opfattelse af, hvad der kan ske, eller hvad der ikke sker, på nogle mennesker, der sidder og styrer et system og et samfund eller en række samfund, hvor man i virkeligheden nu er enormt splittet, og hvor samfundet er i opløsning, og man ved ikke, hvad det kan ende med. Det er truende nok, og det var det, jeg sagde, men i øvrigt synes jeg, at det har været en god debat.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er ikke så forfærdelig tit, det hænder, at jeg bliver forarget, og det hænder endnu sjæld-